Р Е Ш Е Н И Е
№ 43865

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маргарита Йорданова
ЧЛЕНОВЕ: Димитър Петров
Ана Методиева

при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7887** по описа за **2026** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. А. Т., с адрес:гр. С.,[жк], [улица], вх. А, ет. 3, ап. 6, чрез пълномощник, срещу Решение № 373 от 03.02.2026 г., постановено по НАХД № 10624/2025 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 130 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 25-4332-014890/27.06.2025 г. на началник сектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. на основание ч. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП, за нарушение на чл. 104а, ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че посоченото в АУАН и НП нарушение не е доказано. Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. Моли се решението на СРС да бъде отменено. Претендират се разноски.В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация – Началник сектор при Отдел „Пътна Полиция” – СДВР, чрез процесуалния си представител, в представени по делото писмени бележки оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София -град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка,

извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.
Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 03.06.2025 г., около 11.25 ч., В. Т. управлявал товарен автомобил „Р. М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „ОББ Интерлийз“ ЕАД в [населено място], по [улица]с посока на движение от АМ „С.“ към [улица], като използва мобилен телефон, без устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете.За констатираното нарушение бил съставен е АУАН серия GA № 4007193/03.06.2025 г.Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 25-4332-014890/27.06.2025 г. от началник сектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с което на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. на основание ч. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП, за нарушение на чл. 104а, ЗДвП.
За да потвърди процесното наказателно постановление въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, спазени са давностните срокове по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, АУАН и НП съдържат реквизитите по чл. 42, респ. 57, ал. 1 от ЗАНН. Приел също, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето, като наложеното наказание е съобразно посоченият в ЗДвП размер и е съобразено с обществената опасност на извършеното нарушение.
Така постановеното решение е правилно.
Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.
Според разпоредбата на чл. 104а ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. От съдържащите се в административно- наказаелната преписка доказателства, както и от събраните доказателства в производството пред СРС, безспорно се установява, че наказаното лице е използвало мобилен телефон без устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му по време на управлението на товарния автомобил, което съгласно посочената по горе разпоредба следва да си извършва единствено и само чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. Доказателства които да оборят констатациите в АУАН не са представени в настоящото съдебно производство.
Не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН и определяне на случая като маловажен. Нарушението не се отличава по нищо от останалите нарушения от този вид. Според разпоредбата на чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП наказва се с глоба 50 лв. водач, който използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете му. При правилно установена фактическа обстановка и безспорно извършено нарушение, правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на лицето, като наказанието е във фиксиран размер, поради което не съществува възможност за намаляването му.
С оглед изложеното решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.
При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането

на правната помощ в размер на 66,47 евро /130 лв./
По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд – София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 373 от 03.02.2026 г., постановено по НАХД № 10624/2025 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 130 състав.

ОСЪЖДА В. А. Т. с ЕГН [ЕГН], с адрес:гр. С.,[жк], ел. „Знание“ № 1, вх. А, ет. 3, ап. 6 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 66,47 евро /шестесет и шест евро и четиридесет и седем цента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.